

MANIPULACIÓ HISTÒRICA

Cristòfol Colom, Cervantes, Enric de Villena, Arnau de Vilanova, Mestre Robert..., exemples de manipulació històrica per part de la bibliografia espanyola.

ESPANYA, APROPIACIÓ INDEGUDA

Cristòfol Colom era català? Ho era Cervantes, o l'autor del Lazarillo de Tormes?. Fins a quin grau és possible la censura i la manipulació històrica?

Hi ha un corrent de la historiografia destinada a reivindicar aportacions històriques fetes pels catalans i considerades espanyoles pels espanyols: des de probables fantasies com el Lazarillo de Tormes o la catalanitat d'Hernán Cortés fins a fets inqüestionables com la manipulació castellana de la descoberta d'Amèrica. I moltes d'altres, com la manipulació d'un dels descobridors de Terranova, Joan Cabot i l'espanyolització forçada, *urbi et orbi*, de tot el que sigui català-valencià-balear.

Doncs bé, en camp de la història de la cuina, aquesta manipulació és un fet tan rel com molt poc conegut. Començant per Mestre Robert, el Ferran Adrià de la cort de Nàpols del segle XV, que malgrat la seva inqüestionable catalanitat (avalada per la llengua en que va escriure el Llibre del coc), els espanyols l'han convertit en "Ruperto de Nola" i diuen que "pertencía a círculos aragoneses" (i ja sabem que confonen, de fora esbiaixada, el Regne d'Aragó amb la Corona, de llengua i civilització catalana). I, en totes les històries de la gastronomia en espanyol, el primer escriptor castellà que hi apareix és el Marquès de Villena, com a autor de l'*Arte Cuisina*. Doncs bé, el marquès de Villena Enric d'Aragó, com indica el seu nom, no solament no era castellà, sinó que va escriure en català la seva obra, com es veu en una traducció plena de catalanades

(“ganivete” per ganivet, els noms dels peixos, salses, etc.) i, encara més, sabem d’uns “12 treballs d’ Hèrcules”, llibre escrit en català. Per això Germà Colon parla de la “subjacent catalanitat” d’ Enric de Villena, que va viure a Gandia i, per tant, coneixia la llengua catalana.

Els llibres d’ història i alimentació en castellà ens parlen d’ un tal “Arnaldo de Villanova” (o Villanueva; del fet va dedicar un obra, el *Liber vitae* a Gonzalo Rodrigo, cardenal de Toledo). Fins i tot, un poble d’ Aragó, Villanueva de Jiloca, te una pàgina web oficial on se l’atribueixen a partir d’ un treball d’ un tal Ricardo Centellas, que ha perpetrat aquesta enganyifa des d’ una Institució Fernando el Católico de la Diputació provincial; sens dubte una atribució tan ridícula com manipuladora. Per dir-ho, que no quedi.

Perquè, s’és vist en la història un aragonès-espanyol escrivint en català?. El mateix “estudiós” reconeix que la seva obra és escrita en català.

I ja per acabar, la gran cuina catalana actual- la de Ferran Adrià la Carme Ruscalleda- és presentada com a espanyola, i Espanya , com és sabut no inclou cap cosa que sigui Catalunya com a nació. Es fa realitat l’himne valencià, tot per donar major glòria a Espanya.

Per saber-ne més:

Jaume Fàbrega

**El convit del Tirant. Cuina i comensalitat, de l’Edat Mitjana a Ferran Adrià
(Pagès Editors)**

Font:

Bloc BONA VIDA (Jaume Fàbrega)
<http://blocs.mesvilaweb.cat/node/view/id/164863>